

Η φροϋδική ερμηνεία των ονείρων κι η Ορθόδοξη διδασκαλία: Εισαγωγικά

/ [Πεμπτουσία](#)

Η «Πεμπτουσία» βρίσκεται στην ευχάριστη θέση να ξεκινήσει την τμηματική δημοσίευση της μελέτης του κ. Δημητρίου Τσιολακίδη, σχετικά με την ερμηνεία των ονείρων κατά τον Φρόυντ, υπό το φως της Ορθόδοξης διδασκαλίας. Στο σημερινό, πρώτο, δημοσίευμα παρατίθενται οι εισαγωγικές σκέψεις του συγγραφέα.

Πηγή: poimin.gr

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να παρουσιάσει τα πορίσματα της επιστημονικής έρευνας του Φρόυντ σχετικά με την προέλευση και την ερμηνεία των ονείρων και να επισημάνει τις αντιθέσεις και τυχόν ομοιότητες που εντοπίζονται με την αντίστοιχη στο θέμα ορθόδοξη διδασκαλία. Η κατά πόδας παρακολούθηση της φροϋδικής σκέψης στο συνολικό περιεχόμενο του 8^{ου} τόμου με τίτλο η Ερμηνευτική των Ονείρων της σειράς Άπαντα Σίγκμουντ Φρόυντ των εκδόσεων Πανεκδοτική έτος έκδοσης 1968 κρίθηκε απαραίτητη καθώς θα

συμβάλλει στη πληρέστερη παράθεση και ανάπτυξη της ορθόδοξης διδασκαλίας, όπως αυτή εκφράζεται μέσα από τα πατερικά κείμενα αλλά και από τη βίβλο. Δεν ακολουθήθηκε η ίδια μέθοδος και στο υπόλοιπο μέρος της ερμηνευτικής καθώς οι τόμοι 9^{ος} και ο αμέσως επόμενος που αποτελεί και το τελευταίο μέρος της ερμηνευτικής των ονείρων, αφορούν σε δομικούς μηχανισμούς που σύμφωνα με τον Φρόντ: ρυθμίζουν τη ροή και τη σύνθεση του ονείρου, την κατάταξη και την παράσταση του υλικού του, τη διαμόρφωση του περιεχομένου του τόσο του έκδηλου όσο και του λανθάνοντος, εξετάζονται τα κέντρα προβολής της ονειρικής σκέψης, όπως επίσης η διεργασία του ονείρου δηλαδή οι ψυχικές διαδικασίες (συμπύκνωση, μετάθεση, συμβολισμός, απεικονιστικότητα, δευτερεύουσα διεργασία) που κινητοποιούνται για το σχηματισμό του ονείρου και η σχέση ανάμεσα στα τρία συστήματα του ψυχικού οργάνου(συνειδητό προσυνείδητο ασυνείδητο).

Εκτιμήθηκε ότι το υλικό του 8^{ου} τόμου καλύπτει τις απαιτήσεις της συγκεκριμένης εργασίας και πώς η επέκταση και στους δύο υπολειπόμενους δε θα εξυπηρετούσε στην ανάπτυξη της προβληματικής που ακολουθεί η εργασία.

Θα γίνει αναφορά: α) στις αντιλήψεις που αφορούν την προέλευση του ονείρου, στις σχέσεις αναλογίας ανάμεσα στο όνειρο και στη ζωή της εγρήγορσης, β) στον ψυχισμό-λογισμό του υποκειμένου, στο νόημα και το ρόλο του ονείρου, στην αξιολόγηση των δεδομένων που συγκρατεί η μνήμη μας όταν βρισκόμαστε σε εγρήγορση. Θα σχολιασθούν και οι δύο προσεγγίσεις (φροϋδική και ορθόδοξη).

Πρέπει να σημειωθεί ότι το ερευνητικό ενδιαφέρον του Φρόντ στράφηκε στα όνειρα μέσα από τις κλινικές μελέτες που αφορούσαν την νεύρωση και άλλες ψυχικές ασθένειες. Για την αντιμετώπιση τους ανέπτυξε την ψυχαναλυτική του θεωρία που πρακτική της ισχύς αποδόθηκε με την υιοθέτηση της ψυχαναλυτικής μεθόδου ως ενεργού λύσης προβλημάτων που του παρείχε τα μέσα και τη δυνατότητα αυτογνωσίας. Η ερμηνεία των ονείρων προέκυψε και αναπτύχθηκε στο πλαίσιο των ελεύθερων συνειρμών (να λες ότι σου έρχεται στο μυαλό) που ήταν δομικό στοιχείο της ψυχαναλυτικής διαδικασίας.

Για τον Φρόντ στερεώνει τη σύλληψή του για το ψυχικό όργανο και τη λειτουργία του, και έχει διττή σημασία (θεωρητική και πρακτική) για την κατανόηση και αντιμετώπιση της νευρώσεως. Το όνειρο για τον Φρόντ είναι μια παθολογική παραγωγή. Ανακάλυψε ότι τα όνειρα αποτελούν τη «βασιλική οδό» ώστε ο αναλυτής να φθάσει στις πηγές των ψυχικών διαταραχών. Την αφετηρία μας στην προσέγγιση που θα επιχειρήσουμε θα αποτελέσει η φροϋδική εκδοχή, και στη συνέχεια θα ακολουθήσει η ορθόδοξη διδασκαλία.

Ας επιβιβαστούμε λοιπόν στο όχημα της φροϋδικής σκέψης για ένα ταξίδι στο ανάγλυφο τοπίο του ονειρικού χάρτη, αναζητώντας τη θύρα εισόδου που θα μας επιτρέψει να περιπλανηθούμε στο βαθύ σκοτάδι της ανθρώπινης ψυχής.